

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

30. De gratiis Deo agendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

mittat amplius. In his omnibus, diligentia in amante quaerendo praemia, & negligentia damna depingi Patres existimant, quae utinam eorum animis, qui se amoris divini candidatos profiterentur, altius infiderent: plures germanos, & sinceros Dei amatores habemus. Hanc utramque anchoram in rebus agendis adhibuit S. Pater Ignatius, qui tantam diligentiam providentiamque ad eas ex sua parte attentus adferebat, quasi ex se uno, suaque vigilantia & conatu res tota penderet; atque ita deinde Deo ejusque bonitati omnia committebat, ac si nihil ad earum felicem successum attulisset. Damnavit aliquando Deus solitarium, qui cum ab altero sene viro sancto ad alicujus virtutis consecutionem preces postulasset, ipse sua socordia eorum fructum impediabat.

CONSID. XXX.

De gratis Deo agendis.

Ingratum animum odere & bellux. Notae sunt Leonum in Andronicum, Gelasium repensae pro beneficio accepto vices, quarum exemplum etiam vidit saeculum nostrum, cum Leo in America cum alia bellua dimicans adjutus a Lusitano, cum deinceps,

quasi valor patronum & defensorem secutus est; & cum in Europam redeuntem exclusus a navibus comitari non posset, nando benefactorem profecutus est, donec fluctibus haustus periit.

Cum primo beneficium accipimus, perpetuam spondemus ejus memoriam, & cum Davide dicimus: *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo: paulatim deum obliviscimur, vel naturae vitio, vel voluntatis.* Tiberius Caesar, cum quidam illi diceret: *Meministi: antequam plura proferret: Non memini, inquit, quid fuerim: solam praesentem fortunam aspici, & narrari volebat: quam multi illi similes: cum tamen eos pessimos & ingrattissimos vocemus, qui eo devenere, ut obliviscantur.* Ingrati & immemoris poena apud Persas constituta fuit teste Xenophonte, & Philippus Macedo ingrati hospitis frontem stigmare inussit.

Vt ergo tam invisum, & exosum Deo vitium, qui Deum revereri, & amare volumus, evitemus, videamus, quae sint gratianimi partes, ut illas diligenter impleamus: quinque mihi videntur: 1. Beneficia agnoscere. 2. Aestimare. 3. Gratias habere, & agere. 4. Referre. 5. Nunquam oblivisci: atque harum exempla ex Davide gratissimi animi Vate & Rege petamus.

1. Vi-

2. Et nobis fit.

L. 4. de beneficiis.

In vitiis PP.

1. Fatis gratitudo cordi est.

3.
Beneficia
agnoscen-
do.

Psal. 70.

1. Vide quomodo beneficia agnoscat, quæ etiã à paucis agnoscuntur, & cum gratiarum debita actione recoluntur, ut notat Bellarminus: nempe protectionem Dei ex utero matris, cum Deum invocare non posset: *In te*, inquit, *confirmatus sum ex utero, & ventre matris meæ tu es protector meus*: quomodo verò sigillatim exponit, dum dicit: *Benedic anima mea Domino, & noli oblivisci omnes retributiones ejus*; omnes, inquam, etiam minimas, quas non semel tantum tribuit, sed retribuit, & unam super aliam exaggerat: quas & duplicis generis agnoscit, scilicet à malis liberationem & à peccatis, & quæ illa comitantur, & consequuntur: deinde bonorum omnium congeriem: Propitiatur, inquit, iniquitatibus, sanat omnes infirmitates, redimit de interitu. Deinde verò coronat in misericordia & miserationibus, & replet in bonis desiderium.

Psal. 102.

4.
Æstimando.

2. Quam verò illa æstimat, qui solam sui memoriam apud Deum admiratur, & summi beneficij loco reponit: *Domine quid est homo, quod memor es ejus?* imò & omnes ad id æstimandum invitat: *Consistemi*, inquit, *Domino, & memoria sanctitatis ejus*, quasi diceret: agnoscite, æstimate, laudate memoriam sanctam ejus, quod rem tam vilem & sordidam dignetur tam sanctam memoriã, nec illam velut

indignam abjiciat, quod & sanctus Franciscus maximi æstimavit, & Daniel, dum prandium in lacu leonum accepit, est admiratus.

3. Quas gratias habeat, agatq; notum est; habet dum beneficij memoriam gratã mente retinet, recollitque, illudque magni æstimat, & quando verbo, vel signis exterioribus beneficium deprecatur, seque obstrictum testatur, tum gratias agit. Maximas tibi ago, inquit Tullius, majores etiam habeo: & promiscuè unum alteri adjungit, subjungitque ut dicat: *Maximas tibi gratias & agere & habere debemus, & alibi habere & agere se dicit*: quid portò hac in parte à nobis Deo deferendum sit, doceat nos idem Prophetæ Regius: *Quoties illum dicentem audimus: Confitebor tibi Domine in toto corde meo?* quæ verò est hæc confessio nisi laudis & gratiarum actionis, quam altè cordi impressit, & linguã deprecatur?

4. Quam verò in referenda gratia sit sollicitus, vide: ipse se ipsum interrogat: *Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?* & cum satis nosset Deum omni bonorum copia circumfluentem nullius egere; dixissetque, *Deus meus es tu*; scio quia bonorum non eges: tria se facturum pollicetur corde, scilicet, ore, & opere gratias se relaturum, a-
liof.

5.
Gratias
agenda.

6.
Pro bonis
Pro malis.

7.
Nunquam
oblivisceris
do.
Psal. 102.

De in

8.
Omnia
Deo u
bonor
fonti
cepta
ferend

hosque omnes ad idem faciendum se provocaturum. Exultabit, inquit, cor meum in salutaribus; cantabo Domino qui bona tribuit mihi, psallam nomini Domini altissimi; quasi diceret; Gestiet cor meum ob salutis à te obtentæ beneficiū; illudque ore deprædicabit; & manu atque opere citharam pulsando me memorem & gratum testificabor.

7. Nūquam oblitentur. Psal. 144.
De invent.

5. Denique memoriam æternam pollicetur: *Laudabo*, inquit, *Deum in vita mea; psallam Deo meo, quamdiu fuero. Exaltabo te Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in seculum seculi.* monetque alibi animam, ut ab oblivione beneficiorum sibi caveat: *Noli oblitesci*, inquit, *anima mea omnes retributiones ejus.* & meritò, quia, teste ipso Tullio, nemo gratiarum immemor, est gratus inventus.

Duo insuper ad grati animi significationem erga Deum observanda mihi videntur.

8. Omnia Deo ut bonorum fonti accepta referendo,

Primum, ut omnia ab illo velut ab omnium bonorum fonte, in nos derivari beneficia existimemus. Dixit aliquando Tranquillinus Martyr Agestio Præfecto, à quo ad adorandum solem tanquam erga mortales beneficium invitabatur, idem illum agere, ac si navibus frumenta adferentibus, non verò Regibus beneficium annonæ esset adscribendum. Sed & S. Augustinus

monet, ut dum aliquid ab homine accipimus, ad hominis conditionem mentis oculos elevemus; cum enim homo ipse sibi salutem adferre non possit, cur dum aliquid salutare ab illo accipimus, non potiùs ad Deum, unde rivulus iste profluxit, quàm ad hominem, qui canal is dumtaxat est, oculos reflectimus.

Alterum est in rebus difficultibus, & facilibus parvis magnisque hoc unicè spectemus, ut nimirum pro beneficiis grati simus, quod à primis Christianis exegisse videtur S. Paulus, dum in omnibus gratias eos agere voluit, & abundare in gratiarum actione. S. Pater Ignatius cum linguam non calleret, & nihilominus eum ad rudes principis fidei instruendos charitas urgeret, dicebat: *Conferram in Dei laudem hoc quidquid est, quod ut illi redderem, ab eo accepi.* S. Cyprianus, ubi lecta illi fuit de capitis diminutione sententia, respondit: *Deo gratias.* hortatur propterea S. Augustinus, ut verba illa *Deo gratias* semper usurpemus; & S. Hieronymus, ut semper dicamus *Benedictus Deus*: mirum est tanti saporis fuisse breves illas gratiarum actiones, ut Augustinus dixerit, nec audiri lætius, nec intelligi grandius, nec agi fructuosius aliquid posse: & nostris temporibus extiterit vir sanctus, qui millies uno die illa

9. In rebus difficultibus gratitudinem proficendo, Ad Thess. 5.

Sap. 77. Sup. Eplam. ad Ephes.

Hhhh repe-

repetierit. Sed & Ecclesia mater à Spiritu sancto instructa in sacrificio Missæ proclamare profiterique Sacerdotē gravissimis verbis voluit invitato ad idem præstandum adstante populo, dignum & justum esse nos semper & ubique gratias agere. Quis, quæso, hoc assequatur ? nisi sit ex istis quos describit paucis sanctus ille

eremi incola, qui divinitus quantus esset Pater Ignatius, quem ante animo despexerat, edoctus, multa dixit sapienter, ac inter alia hoc à Patre Bartolo citatur; mundanos facere circulum, & ab amore sui ad amorem creaturarum verti, & ad Deum redire, utroque in circuitu ambulare, malos malo, bonos bono.

Differ.